Ч. 198. Неділя 17 (4) вересня 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З угорскої палати послів. — Поди в Росиї. — З балканьского півострова. — Положенє в Японї.

Вчерашний „критичний“ для Угорщини день 15 вересня минув досить щасливо, бо приніс знов лиш димісию правительства і відроченє парляменту, отже лишило ся при тім, що було. За то було досить характеристичне само засіданє. Вже від рана обсадила була площу перед парляментом кінна полїция і не пускала нікого без карти вступу. О годині чверть на 9 приймав пос. Юст депутацию нової партиї социялїстичної, котра прийшла була з петициєю в справі загального права виборчого, а опісля приймав ще й другу социялїстичну депутацию під проводом Ґаранія. О пів до 11 розпочало ся відтак засіданє палати. Президента мінїстрів Феєрварі'го повитала палата окликом „Абцуґ!“ (Вступитись!) По залагодженю формальностий забрав голос бар. Феєрварі. (Пос. Іванка з партиї Кошута крикнув: Най жиють социялїсти!) Бар. Феєрварі повідомив, що правительство подало ся до димісиї, бо не могло сповнити своєї задачі. (Голос: Добре стало ся!) Дальше подав бар. Феєрварі до відомости, що єго кабінет буде й дальше займати ся справами держави і що Корона хоче утворити парляментарне правительство, до того однак потреба часу і він просить о відчитанє державного рескрипту. (Крики). Відтак відчитано королївский рескрипт відрочуючий палату до 10 жовтня. Великий крик на лївици; чути голоси: Не розійдемо ся! Кошут заявляє, що більшість палати стоїть на становищи занятім в своїй адресї, протестує против нового відроченя палати і жадає удержаня в силї ухвали з 21 червня. Серед крику забрав голос ґр. Тіса і спротивив ся внесеню Кошута. Серед страшенного крику промовив знову бар. Феєрварі і виступив против Кошута, котрий сказав, що Корона не відповіла на адресу. Бесїдник вказував на то, що у відручнім письмі до него єсть виразно означене становище Корони. Пос. Мезиші (социялїст) вносив, щоби палата не приняла до відомости відроченя, бо оно незаконне. Остаточно в голосованю ухвалено внесенє Кошута одноголосно, а внесенє Мезишого відкинено.

Подібну заяву як в палатї послів зложив бар. Феєрварі і в палатї панів. Тут виступив против правительства ґр. Дешеффі і докоряв єму, що оно взяло ся способу безпримірної демаґоґії і через то могло би захитати основами держави. Дешеффі назвав правительство незаконним а бар. Феєрварі відповів єму на то, що кабінет був лиш непарляментарним, але незаконним не має нїхто права єго називати. Против правительства виступив ще й ґр. Зічі. Остаточно й тут відчитано рескрипт королївский відрочаючий парлямент аж до 10-го жовтня.

Революциї на Кавказї все ще нема кінця. До Баку вислано нове войско і артилєрию і вслїдок того там було трохи притихло. Лиш в ночи ще чути було стрілянє. Тепер же розрухи там знову вибухли а ґен. Шірінкін в Тифлїсї одержав з Баку таку депешу: В ріжних сторонах міста стріляють. Прийшло до малої стички, в котрій згинуло кілька осіб. Положенє єсть грізне, бо заворушенє серед Татарів єсть велике. Треба же мати на увазї, що первістно правительство само підбурило Татарів против Вірмен, а з того борба розгоріла ся на добре і викликала остаточно революцию. Татари взяли ся підпалювати копальнї і вкидали в огонь живцем зловлених Вірмен. Страти в копальнях суть величезні і обчисляють їх вже на мілїярди. Зачувати, що в Кутаїсї і охрестности вибухла також революция. Ґазета „Кавказ“ оголосила відозву намістника до населеня, в котрій він вказує на шкідливість тайних партий і товариств, що хотять незаконним способом довести до зміни відносин. Намістник вказує на Баку і каже

СОН РИБАКА.

З російского — І. Н. Потапенка.

Вчера то був день! Рибаки на малім острівци, де Днїпро розливає ся широко — широко, так що здаєть ся, мов би тут вже море починало ся, закинули сїти, без великої надії. Треба було конче мати рибу, бо то був сьвятий вечір, а купцї на рибній торговици аж рвали ся за товаром. Торговцї не дали майже привязати човна до берега, так товпились і торгувались, і таки насильно пхали у руку завдаток.

В цїлім містї варили і пекли нинї цїлий день всїляку рибу; коропи, щупаки, лини. Але вигляди рибаків були лихі. Вітер віяв від моря, чого тут було ждати! Але коли вже рибаки закинули сїти і позабирали шнури на плечі, обернув ся нагле вітер і нагнав велику силу риби. Два великі човна набрав Остап Кургуз, атаман рибацкий, і повіз їх до міста.

На острові було кільканайцять рибацких хат; всї ті рибаки зайшли туди з міста. Остап перший побудував хату на острові. Відтак наплів сїтей, закинув їх і ловив рибу. Не богато того було, але він вдоволив ся.

То було яких трийцять лїт тому. Остапове ремесло ішло добре і вскорі пішла про се чутка у містї. І на острові появив ся ще оден рибак і ще оден, і всї будували ся; таким чином утворило ся цїле рибацке село. Спершу вдоволювали ся всї, як Остап малою сїтею; відтак заложили спілку, купили великий волвід і почала ся ловля на великі розміри.

Кождий стан має свого начальника. У рибаків не було великої бесїди о тім, хто має стати атаманом. Остап Кургуз перший поселив ся на острові, заложив село — єго мовчки признали всї атаманом. Він знав, де була яка риба; де короп, де щупак, де сум, де були вони в липни, а де в серпни; коли на місце коропа появляв ся лин а коли клень.

В селї не було нї шинку нї склепу, але до міста було близько; пів години човном, а ще коротше чайкою, що як перо летїла по Днїпрових хвилях.

Остап продав свій набор знаменито. Він не був сам. Було ним зі села ще двох иньших рибаків. І по щасливій подорожи зайшли всї три з купцями до шинку, аби облити згоду. Коли при тихій погоді грала там музика, можна було її чути на острові; а як повіяв вітер з міста, здавало ся, немов би грали на острові.

Запивати могорич, то поважна річ. То не іде так, щоби увійти у шинок, взяти чарку у руку, тай знов пропасти. Нї, входить ся поважно, хрестить ся перед образами, сїдає ся за столом і жадає ся четвертину, а до того на закуску, сушеної риби. Горївку виливає ся в чарку і перед кождим питєм говорить ся до речі; розмавляє ся о минулім і хороший погоді, хвалить ся присутних, а ганить ся тих, котрих нема.

За бесїдою виходить відтак само з себе, що по першій четвертинї слїдує друга, а по другій третя, а вкінци всї лїк загубляють. Так було і сим разом. Пили доти, доки ах не стало смеркати. І коли Остап з двома другими рибаками вийшов з шинку, шуміло всїм в голові, а найбільше Остапови; він нїяк не міг розібрати, з якої вони нагоди пили, і чи він у містї чи на острові.

Оден з купцїв, що пив трохи меньше як рибаки, або може міг більше від них видержати, став журити ся, як они заїдуть домів, бо вітер зірвав ся сильнїйший, і з середини Днїпра котили ся високі хвилї з піною та гуком відбивали ся від берега.

— Як ви зайдете до дому? — відозвав ся до них. — Возьміть до помочи кількох личманів.

Тим рибаки обидили ся.

— Що? — скрикнули — ми рибаки? Нас Днїпро сам занесе до дому. Ноги Остапа писали дивні кривулї по дорозї, коли ішов з шинку до човна. Правда, ті ноги не привикли ходити по земли, вони або бродили по водї, коли Остап тягнув невід на берег, або їздили човном.

Порішили між собою, що всї три поїдуть одним човном; друге мало лишити ся під містом, і аж на другий день мали єго забрати. Відтак розпращали ся з купцями, посїдали у човен і поїхали.

Двох рибаків веслувало, Остап протягнув ся на днї човна. Човно колисало ся чим раз більше, що здавало ся, немов би хотїло летїти до неба, але відтак човен знов поринав, а филї обливали єго зі всїх сторін. Вітер свистав понад їх головами і на середині ріки чим раз більше завивав. Небо було вкрите хмарами, нї

що місто се, ще до недавна цвитуче, давало тисячам робітникам роботу в торговлях і фабриках, а тепер они без роботи і хлїба, а фабрики сьвяткують. Селяни підбурені аґітаторами хотять ограбити властителїв ґрунтів а руїна властителїв мусить стати ся також руїною селян. Намістник взиває наконець всїх, щоби причиняли ся до успокоєня краю. .

Ґенеральний інспектор для Македонії доносить до свого правительства в Константинополи, що в Македонії зачинають знову від якогось часу появляти ся посланники революцийних комітетів в Софії з фальшивими паспортами. Між иншими появив ся в Солуни якийсь Думбалаков з Лянґази (він має бути аґентом ґен. Зончева) за паспортом висшого урядника якогось нїмецкого товариства пароходної плавби. — В Крчево (в монастиркім вілєтї) і в Ґостіварі в скоплїйскім вілєтї зловлено пятнайцять альбаньских розбишаків. — Австрийским цивільним аґентом в Македонії на місце помершого гофрата Міллєра іменований ґенеральний консуль Рушард Оппенгаймер, австрийский репрезентант при межинароднїй комісиї для фінансової контролї в Грециї.

В Японії тже трохи успокоїло ся. Чутка, пущена в сьвіт о убитю цїлої родини бар. Комури, показала ся неправдивою. Урядово оголошено тепер рахунки буджету державного до 31 мая 1905 р. а з них показує ся надвишка 50 мілїонів єнів, узискана із всїляких ощадностий і зі збільшеня доходів. Надвишка та має бути ужита на покритє видатків военних і иньших надзвичайних видатків.

Новинки.

Львів, дня 15 вересня 1905.

— **Є. Е. п. Маршалок краєвий** гр. Стан. Баденї повернув з Відня до Львова.

— **Іменованє.** Директором V ґімназиї у Львові іменований директор ряшівскої ґімназиї, Йосиф Погай на місце дотеперішного директора Фр. Прухницкого, котрий перейшов на емеритуру.

— **В академії ветеринариї** у Львові відбудуть ся вписи від 1—8 жовтня. При вписї належить предложити сьвідоцтво зрілости з середної школи і метрику, а в случаю довшої павзи по зложеню іспиту зрілости також сьвідоцтво моральности. Вписове виносить 10 К. Студиї тревають 4 лїта. Крім краєвих стипендий утворено для слухачів ветеринариї на сей рік три нові стипендиї державні по 600 К. Інформаций удїлить на жаданє ректорат академії ветеринариї (Львів, ул. Кохановского 33).

— **Торговельник живим товаром.** В сварни закинув один жид другому, що займає ся торговлею живим товаром. Обиджений вніс жалобу до суду о обиду чести. Обжалований призпав ся до закиненої єму провини і жертвував переведенє доказу правди. Справа скінчила ся увільненем, бо обжалований доказав сьвідками, що жалобник торгує курами, отже „живим товаром“.

— **Хороші відносини.** З Варшави доносять, що в ждальнях деяких тамошних лїкарів розвішено таблички з просьбою до пацийентів, аби платячи лїкарям не давали фальшивих рублїв.

— **Самоубийство.** З Бродів доносять: Дезертир жандарм з сокальского округа, був арештований в Бродах. Уміщений в касарни жандармериї, пійшов на сторону і там вистрілом з револьвера тяжко ранив ся, а по трех днях помер.

— **Курси** для анальфабетів в Перемищинї. Перемиска філїя руского тов-а педаґоґічного задумує перевести в тім роцї ширшу орґанїзацию курсів для анальфабетів в перем. пов. В тій цїли звертає ся до сьвідомих Русинів в своїм повітї, котрі хотїли би занятись устроєнем такого курсу в своїм, або сусїднім селї, щоби як найскорше подали свої адреси на руки голови тої-ж філїї, Олекси Яреми, проф. ґімназиї в Перемишли, аби їм можна було подати потрібні в тій справі інформациї. В тім поданю адреси належить подати льокаль, де відбувала би ся наука, як також імя, назвиско і стан чоловіка, котрий вів би науку.

— **100-лїтний ювілей** бережаньскої ґімназиї назначений первістно на 27 і 28 с. м. відложив комітет на 7 і 8 мая 1906. Комітет оголошує, що кождий участник ювілею повинен надіслати свою фотоґрафію і коротку житєпись, коли хоче, аби єго помістити в памятковім альбомі. Кождий, хто письменно зголосить свою участь в ювілею і пришле 20 К, буде мати запевнений перевіз фіякром зі станциї Потутор до Бережан і з поворотом, безплатну кватиру, безплатну карту вступу на всї торжества ювілею, а передовсїм на концерт, равт, академію і обід.

— **Огнї.** Страшний огонь навістив дня 12 с. м. село Давідківцї чортківского повіта. В саме полудне вибух зі стіжка господаря мешкаючого коло самої церкви і в несповна пів години при сильнім вітрі обняв будинки 34 господарів, з цїлим майном. При тім згоріло двоє дїтий. В короткім часї прибули сикавки з сусїдних сел Чорноконець вел. і малих, Кривенького, Лосяча, Колиндян зі своїми „Соколами“ і тим удало ся вкінци огонь зльокалїзовати, за що належить ся їм щира подяка. Однак 34 господарів лишило ся без даху і хлїба, бо одно знищив недавно на поли град, а що звезли до дому, забрав огонь. Шкода около 60 тисяч К, лиш в части обезпечена. Нещасні погорільцї благають сею дорогою о ратунок. Ласкаві датки присилати на руки о. Северина Стрільбицкого, руского пароха в Давидківцях — почта Колиндяни. — В селї Костїєві коло Куликова згорів цїлковито фільварок п. Любоменского. Шкода в значній части обезпечена. — З Йорданова телеґрафують, що то місточко передвчера погоріло. Огонь знищив між иншими будинки міскі і почтовий уряд. Касу почтову і запас марок уратовано, телеґрафічні апарати знищені, отже комунїкация телеґрафічна перервана.

† **Померли:** О. Михайло Венгринович, парох в Улазові, олешицкого деканата, в 69-ім роцї житя, а 45-ім сьвященьства; — Василь Антонюк, возьний банку краєвого у Львові, в 46-ім роцї житя.

— **Ц. к. краєва Рада шкільна** іменувала в народних школах: о. Александра Залїтача учителем гр.-кат. релїґії в 3-кл. муж. вид. шк. в Яворові, Ів. Рубриха учит. 6-кл. муж. шк. ім. Пирамовича в Коломиї, Мар. Студницку учит. 5-кл. жень. шк. в Грибові, Марию Шульманівну, управителькою а Вікт. Мариновску учителькою 4-кл. жін. шк. в Калуши, Ант. Павловича, Ів. Фолиту і Вол. Штеня учителями 4-кл. муж. шк. в Калуши, Анну Миткевичеву учит. 1-кл. жін. шк. ім. Гофманової в

звіздочки не було на нім. Лиш на острові блимали в кількох вікнах огники, як сьвітячі хробачки. На сї сьвітла дивили ся рибаки, не відвертаючи очий.

— Агов! Держись острова! — командував Остап лепетучи язиком, бо й тепер ще не забував, що він атаманом.

— Держись острова! — відповідали рибаки так само, повтаряючи ті слова що кілька хвиль.

Але слова їх лунали все тихійше, як з далекої віддали, немов би хто силував ся затикати уста рибаків.

Нараз слова урвали ся; страшний подув вітру вирвав весла з рук рибаків, човно перевернуло ся до гори дном, і всї три з Остапом пішли як тяжке олово на дно ріки.

Не було ради — пішли на дно! Потонули як зелїзо, що єго привяжуть до сїти, аби єї запустити у воду. Всї три разом ішли все глубше і глубше, аж нараз опинили ся ногами на пісковім днї.

— Слава Богу, що ми тут! — сказав Остап до своїх товаришів, і справдї в нїм будить ся приємне чувство, що має під ногами тверду землю а товариші повтаряють як відгомін: — Слава Богу! Слава Богу!

Вітер замовк, не чути більше нї єго свисту, нї зловіщого шелесту шувару, нї грізного шуму филь. Просто нїчого. Тут так тихо та любо, як нїгде і нїколи на земли.

— Ну товариші, що будемо робити? — обертає ся Остап до рибаків.

Ті витріщають очи і дивлють ся на него. Хитре питанє! Що на то відповісти? І они не відповідають нїчого, лиш дивлять ся немов без думки перед себе.

Нараз роздав ся серед глубокої тишини шум без звуку, а однако такий голосний, немов би кров била в уши, немов би тисяч ковалїв нараз кувало, а цїлий хор чортів сьпівав собі при тім свої піснї. Шум чим раз більше наближає ся. Остап і товариші обернули голову, звідки роздавав ся дивний шум і ось показує ся довгий писок величезного щупака. Отвирає писок і показує ряд білих зубів в обох щоках.

Відтак появляє ся другий писок, третий, десятий, сто, тисячі!

— Ага! то они! — кричать усї хором а найголоснїйше той щупак, що перший появив ся. — Остап Кургуз з двома товаришами! Дуже добре, знаменито!

— „Они нас з'їдять! Об'їдять мясо до послїдної кісточки злодії!“ — подумав Остап, а з ним і єго товариші. Але що він не був зі страхополохів, то постановив собі хоч розмовити ся, заки єго щупаки з'їдять.

— А ви що за одні? — спитав.

— Ти не знаєш? Ха! ха! ха! Не одна сотка наших попала за тих трийцять лїт в твої сїти і перейшла через твої руки. — Тепер вже знаєш?

— Ви подобаєте на — щупаків — сказав Остап.

— Ми не лиш подобаємо, ми таки правдиві щупаки. Диви на наші зуби, тепер віриш?

— Ну певно! — відповів Остап.

— А знаєш, що тепер тобі прийшов конець, що не маєш вже на що надїятись?

— Очевидно знаю! Вас собак цїла тисячка а нас лише три. Ну, чого витріщили очи? Починайте роботу!

— О нї, так не йде. Ми лиш шпіґуни, гончі пси, що вітрять зьвірину. На тебе, Остапе, плюємо вже давно. Тепер маємо тебе і будемо судити.

— Хто буде судити?

— Як, хто? Наш найстарший судия сум.

— Сум?

— Сум. Заведемо вас там всїх трех. Гей, короци! Беріть їх і ведіть перед суд. А ви клени пливіть чим скорше до судиї і скажіть, що ведемо Остапа Кургуза і двох єго товаришів.

І так стало ся. Клени поплили наперед, а короци окружили Остапа і єго товаришів і рушили в похід. Плили все глубше і глубше, стрічали всїляку рибу і всїм щупаки кричали: „Ми зловили Остапа Кургуза і єго двох товаришів; ведемо їх на суд!“

І всї риби завертали ся і плили назад. Так ішло дальше і дальше і дивне диво: Остап і єго товариші плили також. Рушали руками і ногами і плили дуже добре, незгірше щупаків або коропів. Відтак скінчило ся піскове дно і вони вийшли на болото.

Вкінци в найбільшім болотї, о якім можна лише подумати, знайшли величезного сума, окруженого меншими і більшими коропами. „Гм — погадав Остап — а я все таки не знав, де ви сидите“.

— Ага, ведуть єго! — відозвав ся сум громовим голосом і отворив при тім свій страшний писок. — Ну, побачимо, що ти скажеш на своє оправданє. Признаєш ся до вини?

— До якої? — спитав Остап.

— Ти ще питаєш? Від трийцять лїт ловиш тисячі риб в твої хитрі сїти, продаєш їх в містї, а там кождий, хто лиш хоче, варить їх у кітлї, пече на сковородї, сушить на сонци і солить. І ти ще питаєш, що ти завинив?

— Добре — відповів Остап. — Отвори лиш твій писок і проковтни мене. Нехай тобі вийде на здоровє! Як хочеш, то я сам улїзу тобі у горло.

— Диви, який хитрий! Єго проковтнути! Нї, брате, ти так легко не вийдеш з того.

— Кажеш легко?

— Певно.... Нї, ми тебе насамперед насолимо, відтак висушимо на сонци, відтак упечемо, а вкінци зваримо в кітлї, аби ти сам на своїм тїлї посмакував того, що через тебе ро-

Коломиї, Марию Рибяньску учит. 4-кл. жін. шк. в Самборі, Ядв. Вишневску і Фел. Пекарску учит. 4-кл. шк. в Нижанковичах, Єлисавету Шмідівну учит. 4-кл. шк. в Олешичах місті; — управителями 2-кл. шкіл: Стан. Гоґульского в Лубянках вижних, Мик. Палисника в Красній, Мих. Мартинця в Кадовбній, Олекс. Німця в Бартківці, Спирид. Колянковского в Панівцях, Мик. Керницкого в Ромашівці, Ант. Жураківского в Черниховцях; — учителями 2-клясових шкіл: Елеонору Боґушівну в Новій Веси, Марию Шмальцівну в Товмачику, Брон. Микетюкову в Винограді, Людв. Соколовску в Пядиках, Мар. Рубчаківну в Томашівцях-Камінним, Брон. Сливиньску в Вел. Очах, Зофію Целевичівну в Острівци, Анг. Мараморошеву в Граблю, Йос. Каньовску в Гусові, Кат. Ґрацку в Деренівці, Мар. Осовску в Турівці, Стеф. Кохівну в Брідках і Олену Бурбельову в Городиславичах; — учителями(-льками) 1-кл. шкіл: Ів. Вишиньского в Кийданцях, Анну Скибиньску в Боратині, Ант. Славиньску в Дебеславицях, Мих. Гуґлевича в Довгім, Ів. Цюпрака в Остапківцях, Ів. Шустакевича в Острій, Йос. Ганина в Боришківцях, Олекс. Кухарского в Горбачках, Вол. Павлуха в Яблінці, Ів. Кривого в Слобідці пільній, Вільг. Салиневичівну в Тростянці, Ін. Трояка в Ісиківцях, Іман. Якубовского в Щурівцях, Ів. Папірковского в Сільниці, Йос. Гнівка в Новій Веси, Каз. Ярошкевича в Передмістю динівскім, Ів. Пшиґродзкого в Березові нижнім, Ядв. Смальску в Жовтанцях-Заставю, Теод. Горошевичівну в Футорах, Мих. Шубера в Зарудю, Ант. Куликівского в Лубні, Ізид. Косовску в Княжичах.

— **Конкурс** для принятя до заведеня півців церковних. В цїли принятя питомців до заведеня півців фондациї бл. п. Ен-на Сніґурского в Перемишли на рік шк. 1905/6 визначає ся речинець на день 2 жовтня 1905 р. Услівя принятя слїдуючі: 1) Укінчений 17 рік житя; 2) непорочність обичаїв; 3) укінчена четверта а по крайній мірі третя кляса шкіл народних з добрим успіхом; 4) добрий чистий голос. Убігателі, мають свої подання неостемпльовані, заосмотрені в потрібні сьвідоцтва, через дотичний уряд парохіяльний Конзисториї предложити найдальше до 25 вересня с. р. а самі лично дня 2 жовтня явитись в школї дяківского Інститута в Перемишли. Хто з кандидатів висше наведених условій не доповнить, того подане не буде увзгляднене. Замість формального сьвідоцтва хрещеня може дотичний Уряд сопроводжаючи подане убігателя, подати рік, місяць і день уродженя просителя а також імя і стан вітця.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ціна збіжа** у Львові дня 15 вересня: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·60 до 7·80; жито 5·75 до 5·90; овес 6·69 до 6·80; ячмінь пашний 5·25 до 5·75; ячмінь броварний 6·25 до 6·75; ріпак 11·— до 11·50; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 8·— до 9·—; вика —·— до —·—; бобик 5·75 до 6·25; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо 80·— до 85·—; конюшина червона 50·— до 60·—; конюшина біла 50·— до 60·—; конюшина шведска —·— до —·—; тимотка —·— до —·—.

Телеґрами.

Будапешт 16 вересня. Pest. Lloyd доказує, що тепер пора, щоби більшість користала з нагоди і приняла компроміс. Коли она й тепер компроміс відкине, то король певно не буде єї о то просити. Більшість повинна подумати над тим, яка виходить для краю шкода з довгого застановленя всїх чинностий парляменту.

Християнія 16 вересня. До Aftenpost доносять з Карльштадту, що оногди вислано два шведскі полки до Арваль, а телеґрафічний відділ вислано із Штокгольма до Шарльоттенбурґа.

Москва 16 вересня. Кн. Трубецкий вибраний ректором тутешного університету. Професора Мілюкова випущено із слїдчої вязниці на волю.

Петербург 16 вересня. Позаяк проєкт введеня в Росії календаря нового стиля стрітив опір в многих зарядах, то буде він предложений до наради і ухвали державній думі.

Петербург 16 вересня. Виготовлено додаткові постанови для думи державної і так: женщини мають передавати своє право мужам або синам. Передвиборчі збори мають відбувати ся не конче в присутности поліцийного урядника. Проґраму справ, які можна розбирати на зборах, значно розширено.

Тифліс 16 вересня. Пять батальйонів піхоти, кілька батерий артилерії та відділів козацких вислано до Кутаіса. Позаяк в Шуберті єсть обава вибуху борби Вірмен з Татарами, вислано туди сотню козаків.

Тифліс 16 вересня. В Катаісї вибух загальний страйк.

блять другі люди рибам. А напослїдку з'їмо тебе.

— До чорта! — сказав Остап і кріпко помяв чуба. — То буде рай!

— Чи ще! — відповів сум. — То можна зараз робити, починайте!

І вони зачали. Принесли сейчас три великі камені, гладкі як дошка. Остапа і єго обох товаришів роздягли і поклали на ті столи. Відтак кілька коропів принесло три бочки грубої кримскої соли, такої як на острові уживають до соленя риб. Вкінци коло кождого рибака стануло по два великі щупаки, а ті, що стояли коло Остапа, мали дуже острі зуби. Відтак зачала ся робота.

Насамперед розпороли щупаки Остапови живіть і вийняли зі середини всї внутренности, насипали тілько соли, кілько лиш влізло ся, і посипали єго ще зверха грубою верствою, насипали єї в уста, в ніс, в уши, а до того перерізували тіло на хребті, по боках і всюди втирали сіль. Сіль втирали карасї, щупаки лиш різали зубами.

— А що, смакує? — спитав сум.

— Не конче — відповів Остап, а за тим єго два товариші, з котрими то само діяло ся.

— Тепер на сонце з ними, сушити їх! То їм лїпше сподобає ся!

Два величезні коропи взяли Остапа на хребет і винесли на верх води. На небі сьвітило і пекло сонце, а Остап лежав і лежав на хребтах коропів; сох — сох, аж цїлком висох. А зараз побіч него сохли єго товариші. Коли їх відтак назад внесено до води, стояли вже там три великі костри, а на кождім велика сковорода.

— Тепер печіть їх; але добре, аби прирумянили ся. Уважайте карасї, додайте квасної сметани, від того будуть смачнїйші.

І Остапа і єго товаришів покладено на огонь. Они перевертали ся з одного боку на другий і підскакували в гору. А сумови не було того досить і він крикнув:

— Скоро давайте ще масла і бараболь. Підложіть більше огня, ще більше!

— Готово! — сказали карасї.

— Готово? Добре, тепер до кітла з ними. Може усї три змістять ся в однім кітлї. Додайте перцю і бобкового листя і цибулї не забудьте!

Остапа і єго товаришів кинули до кипячої води.

— Боже милосердний! За що така мука! — крикнув Остап з кітла, бо вже не міг видержати і пробудив ся.

По правді він обудив ся від того, що човно ударило собою о беріг острова, а крім того один з єго товаришів штовхнув єго веслом в бік і сказав:

— Вставайте, дядьку Остапе! Ми вже тут.

Остап підняв голову, ще сильно запоморочену, розглянув ся і перехрестив ся.

— Чи ми справдї дома? — спитав товаришів.

— Таки дома! Ми все заїдемо добре. На те ми рибаки.

— Гм... Ну, я мав сон, але не увірите, який.

Коли привязали човен, і коли Остап прийшов до села, оповів своїм товаришам, що єму снило ся, крикнули оба в оден голос:

— Таке хиба рибакови може лучити ся! То справдї хороший рибацкий сон!

НАДІСЛАНЕ.

За редакциею відповідає: Адам Креховецкий

ОГОЛОШЕНЯ.

5 корон і більше денного зарібку 5 корон.

Товариство машин трикотових до роботи домашної пошукує осіб так мужчин як і женщин до робіт трикотів на нашій машині. Проста і скора робота домова через цілий рік. Наука приготовляюча непотрібна. Віддалене не мае вилпву. Роботи продаемо.

Товариство машин трикотових до роботи домашної
ТОС. Г. ВІТТІК і Сп. Прага, Петерсплац 7. I.—469.

БІЛЄТИ ІЗДИ

на всї зелїзницї **краєві і заграничні**

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Підставове реченє: Кождий кусник мила з назвою „ШІХТ“ єсть під ґаранциєю чистий і без найменших шкідних частий складових.

ШІХТА МИЛО

єсть найлїпше

а в уживаню найдешевше, до всїлякого біля і всякого праня.

Ґаранция. 25.000 К заплатить фірма Жорж ШІХТ в Авсіґ кождому, хто доведе, що мило з назвою „Шіхт“ містить в собі які небудь шкідливі домішки.

Повне перєконанє, що аптикаря

Тірроґо бальсам і центофолії масть

ві всїх внутрешних терпінях, інфлюенци, катарах, корчах, ріжнородних запаленях, ослабленях, забуреняx в травленю, ранах, при всяких ушкодженях тїла і т. д. і т. д.

Кождий при замовленю бальсаму або на специяльне жаданє дістане ґратіс книжочку з тисячами оригінальних подяк яко домовий порадник. — 12 малих або 6 подвійних фляшок бальсаму коштує 5 корон, 60 малих або 30 подвійних фляшок 15 корон. — 2 флякони масти центофолії 3·60 К франко разом з опакованем.

Прошу адресовати:

Apotheker A. Thierry in Pregrada bei Rohitsch.

Тих, котрі наслїдують і перепродують фальсифікати, будемо судово потягати до відвічальности.

Дістати можна у всїх більших аптиках у Львові і на провінциї.

Що року горять хлопскі міліони неасекуровані!

Стережіть ся огня і асекуруйте ся в „Днїстрі“!

„Днїстер“

Товариство взаїмних обезпечень у Львові

Ринок ч. 10, в домі „Просьвіти“

одиноке руске Товариство асекурацийне **против огневих шкід**

Обезпечає будинки, движимости, збіже і пашу.

По пожарі виплачує „Днїстер“ **зараз відшкодованє;** оцїнку шкід переводить разом з місцевими членами; через 12 лїт виплатив „Днїстер“ відшкодовань **в сумі 5 міліонів 340 тисяч корон.**

Фонди „Днїстра“ виносять (з кінцем р. 1904) суму **1,183.874** кор і уміщені суть в цїнних паперах.

В „Днїстрі“ єсть обезпечених більше як **300.000** будинків. На покритє хат черепом дістають члени „Днїстра“ позичку в Товаристві кредитовім „Днїстер“.

Полїси „Днїстра“ приймають ся при всїляких позичках в Банку краєвім, касах ощадности і касах сиротиньских.

Чистий зиск по скінченім роцї звертає ся членам; в лїтах 1901—1904 звернув „Днїстер“ членам 284.857 кор.; (за лїта 1900 до 1902 по 8%, за 1903 р. 5% премії).

Аґенциї „Днїстра“ находять ся у всїх містах і більших селах і треба подавати обезпеченє через аґента; господарі письменні повинні старати ся о аґенциї „Днїстра“ в таких сторонах, де инші аґенти „Днїстра“ не роблять. Аґенти „Днїстра“ заробили вже провізиї 662.807 корон.

На житє обезпечайте ся тільки через „Днїстер“ в Товаристві Краківскім; свою провізию від сих обезпечень дає „Днїстер“ **на рускі добродїйні цїли.**

Покривайте свої хати черепом (дахівками)!

„Днїстер“ припоручили Преосьв. Епископскі Ординарияти.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 27).